SM024:00/2012

Poliisihallitus

SISÄASIAINMINISTERIÖ
05. 11. 2013
INRIKESMINISTERIET

LAUSUNTO

4.11.2013

2020/2013/3892

Sisäasiainministeriö
hare@intermin.fi
mika.lehtonen@intermin.fi

Lausuntopyyntö

Sisäasiainministeriö on pyytänyt Poliisihallitukselta lausuntoa Hallituksen esitys luonnoksesta ampumaratalaiksi sekä ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamiseksi.

Sisäasiainministeriö on pyytänyt toimittamaan lausunnon viimeistään 31.10.2013.

Poliisihallituksen lausunto

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan Hallituksen esitys luonnos siihen liittyvine liitännäislakeineen pääsääntöisesti edistää turvallista ampumaharrastusta ja ampuma-aseiden käyttöä. Keskeisin muutos on ampumaharrastukseen oleellisesti liittyvä ampumaratalain muuttaminen nykyaikaiseksi. Voimassaoleva sääntely on hyvin vanhaa ja puutteellista ampumaratoja koskevan sääntelyn osalta.

Tehokkaimpien ilma-aseiden luvanvaraiseksi säätäminen edistää yleistä järjestystä ja turvallisuutta. Ehdotettu muutos nähdään positiivisena ja turvallisuutta lisäävänä.

Täsmennykset ampuma-aseiden säilyttämiseen nähdään turvallisuutta edistävinä.

Hallituksen esitysluonnoksessa on kuitenkin joitakin asioita, johon Poliisihallitus kiinnittää huomioita alla olevin kommentein.

Ampumaratoja koskeva lupaviranomainen

Hallituksen esitysluonnoksessa on todettu, että Poliisihallitus toimisi ampumaratalupia käsittelevänä viranomaisena. Poliisihallitus esittää näkemyksenään, että ampumaratojen lupatehtävät edellyttävät sellaista osaamista, jota lupaviranomaisena toimiminen esitetyssä muodossaan edellyttäisi, ei tällä hetkellä ole.

Poliisihallitus on arvioinut poliisin rakenneuudistukseen (PORA III) liittyen sen tehtäviä, eikä ampumaratalupia ole nähty poliisin taikka Poliisihallituksen lupatehtävinä.

Ampumaratojen lupaviranomaisen tehtävät toimiminen edellyttää hyvin laajaa osaamista rakentamisen, ympäristöasioiden, turvallisuusrakenteiden ja muihin alueen rakentamiseen liittyviin seikkoihin.

Asehallinto
Konepajankatu 2, PL 50, 11101 RIIHIMÄKI
asehallinto@poliisi.fi, www.poliisi.fi
Puh. 071 878 0181, Faksi 071 878 1898

Poliisihallitus
Vuorikatu 20 A, PL 302, 00101 HELSINKI
kirjaamo.poliisihallitus@poliisi.fi, www.poliisi.fi
Puh. 071 878 0181, Faksi 071 878 1649

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan, tehtävissä olisi hyvin pieniltä osin kyseessä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvä arviointi ja suurin arviointi lupa-asiassa liittyy rakentamiseen, ympäristöön ja alueiden käyttöön. Tämän perusteella, Poliisihallitus esittää näkemyksenään, ettei Poliisihallitus ole oikean lupaviranomainen ampumaratalupiin liittyen.

Poliisihallitus toimii tällä hetkellä 2010 tapahtuneen tehtäväsiirron vuoksi lupaviranomaisena ampumaratalupaa koskevissa asioissa. Poliisihallituksen lupahallintoyksikön asehallinto ei ole saanut tehtävien siirtyessä aluehallintovirastosta tehtävän mukana niiden suorittamiseen resurssia. Nyt hallituksen esityksessä esitetyt lupatehtävät tulevat lisäämään lupaviranomaisen tehtäviä nykyisestä tasosta. Arvion mukaan ilmoitus ja lupatehtävä sekä toimintaan liittyvä valvonta olisivat noin yhden henkilötyövuoden kuluttavia toimia. Poliisihallitus edellyttääkin, että jos uusi ja aikaisempaa työllistävämpi tehtävä kuitenkin kohdennetaan Poliisihallituksen tehtäväksi, lupaviranomaiselle tulee osoittaa tehtävään tarvittava resurssi.

Lääkärien ilmoitusvelvollisuus

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan Hallituksen esitysluonnos on ristiriitainen sen osalta, mitä siinä todetaan sen tavoitteista aseturvallisuuden parantamisen osalta. Poliisihallituksen saamien kokemusten perusteella 2011 säädetty lääkärien ilmoitusvelvollisuutta koskeva menettely on lisännyt aseturvallisuutta. Hallituksen esityksessä toimivaa ja aseturvallisuutta edistänyttä hyvää sääntelyä ollaan laventamassa sellaiseksi, että muutos heikentäisi oleellisesti olemassa olevaa toimintamallia ja aseturvallisuutta.

Ampuma-aselain 114 § on tullut voimaan 13.6.2011. Sitä täydentävä valtioneuvoston asetus lääkärin ilmoitusvelvollisuudesta ja terveydenhuollon ammattihenkilön ilmoitusoikeudesta aselupa-asioissa on tullut voimaan 1.1.2012. Hallituksen esityksessä 106/2009 vp edellä mainittua 114 pykälää koskien on todettu, että eräisiin sairauksiin ja mielenterveyden ongelmiin liittyy kohonnut itselle tai toiselle aiheutetun väkivallan riski.

Ampuma-aselain perusteella hankkimislupa ampuma-aseeseen voidaan antaa vain sellaiselle henkilölle, jota on muun muassa terveydentilansa perusteella pidettävä sopivana pitämään hallussa ampuma-aseita ja aseen osia ja toisaalta esimerkiksi ampuma-aseiden hallussapitolupa voidaan peruuttaa, jos luvanhaltija on hänen terveydentilansa perusteella sopimaton pitämään hallussaan ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia.

Hallituksen esityksessä todetaan, että ilmoituksia on 26.4.2012 ja 27.8.2013 välisenä aikana tehdyn seurannan mukaan tehty yhteensä 1 231 kappaletta. Näistä 16 perustui siihen, että henkilö on otettu tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon, jonka mielenterveyslain (1116/1990) 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna perusteena on itsemurhayritykseen pohjautuva arvio mielisairauden aiheuttamasta vakavasta vaarasta hoitoon otetun terveydelle tai turvallisuudelle.

Nyt voimassaolevan 114 §:n perusteella poliisiviranomainen on saanut tietoa sellaisista henkilöistä, joilla on ollut ampuma-aselupia ja joiden osalta lääkärillä on ollut perusteltu syy (esimerkiksi se, että henkilö on itselleen tai

toisella vaarallinen) katsoa henkilön olevan sopimaton pitämään hallussaan ampuma-aseita. Poliisihallitus on tilastoinut 2012 sille toimitetut lääkärien ilmoitusvelvollisuudet, mutta 26.4.2012 lähtien tilastointiin liitettiin mukaan tarkempi peruste, eli tilastoinnissa otettiin käyttöön myös ilmoituksen peruste.

Tilastoiduista ilmoituksista, joita oli tehty 31.12.2012 mennessä yhteensä 969 kappaletta, on 142 ilmoitusta koskenut ampuma-aseluvanhaltijaa. Heillä on ollut 478 ampuma-asetta.

Valtioneuvoston asetus lääkärin ilmoitusvelvollisuudesta ja terveydenhuollon ammattihenkilön ilmoitusoikeudesta aselupa-asioissa (1223/2011) sisältää ilmoitusvelvollisuutta koskevat viisi luokkaa. Lääkärien ilmoitukset vuonna 2012 ovat kohdittain olleet perusteiltaan seuraavanlaiset:

- perusteella 1 yhteensä 8 ilmoitusta, eli kyseessä on tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon, jonka mielenterveyslain (1116/1990) 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna perusteena on itsemurhayritykseen pohjautuva arvio mielisairauden aiheuttamasta vakavasta vaarasta hoitoon otetun terveydelle tai turvallisuudelle;

- perustella 2 yhteensä 24 ilmoitusta, eli henkilö on todettu mielentilatutkimuksessa, vaarallisuusarviossa tai muussa oikeuspsykiatrisessa tutkimuksessa itselleen tai toiselle vaaralliseksi;

- perustella 3 yhteensä 172 ilmoitusta, eli henkilö on arvioitu itselleen tai toiselle vaaralliseksi potilaskertomukseen sisältyvän väkivaltaista tai uhkaavaa käytöstä koskevan tiedon ja hänen henkilökohtaiseen tapaamiseensa perustustuvan arvion perusteella;

- perustella 4 yhteensä 30 ilmoitusta, henkilö on käyttäytynyt lääkärin tai terveydenhuollon ammattihenkilön tapaamisen yhteydessä väkivaltaisesti tai väkivallalla uhaten;

- perusteella 5 yhteensä 421 ilmoitusta, henkilön on katsottu jollakin muulla ilmoituksessa yksilöidyllä perusteella sopimattomaksi pitämään hallussaan ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia.

Tilastoinnin osalta on huomioitava, että erittely tilastoinnissa on aloitettu vasta 26.4.2012. Lisäksi on tärkeää huomata, että kohdissa 3 ja 4 on mukana väkivaltaisuutta koskevat ilmoitukset. Näissä tapauksissa on voinut olla kyseessä esimerkiksi dementoitunut henkilö. Dementikot aiheuttavat viikoittain ongelmia muun muassa kodinhoitajille ja poliisi joutuu puuttumaan vanhusten ampuma-aseiden hallussapitoon. Ikääntyvä väestö lisää oleellisesti muun muassa dementoituvia vanhuksia. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan tähän tulee olla mahdollisuudet jatkossakin puuttua. Esitetty muutos heikentää aseturvallisuutta tältä osin huomattavasti.

Suurin osa ilmoituksista on tehty dementiaa sairastavista vanhuksista ja alkoholismista kärsivistä potilaista. Toiseksi eniten ilmoituksia on tehty henkilöistä, jotka on arvioitu itselleen tai toiselle vaaralliseksi potilaskertomukseen sisältyvän väkivaltaista tai uhkaavaa käytöstä koskevan tiedon ja potilaan henkilökohtaiseen tapaamiseensa perustuvan arvion perusteella.

Tahdosta riippumaton psykiatrinen hoito ja mielentilatutkimuksen, vaarallisuusarvion tai muun oikeuspsykiatrisen tutkimuksen perusteella todettu vaarallisuus itselle tai toiselle on tilastoituna yhteismäärältäänkin vasta sijalla kolme ja niiden määrä on ollut 32 ilmoitusta, kaikista ilmoituksista. Nämä olisivat Hallituksen esityksen luonnoksen mukaisia ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvia ilmoituksia. Koska kyseessä on jo vakavaan tilanteeseen puuttuminen, näillä tilanteilla ei enää ennaltaehkäistä ampumaaseilla tehtyjä tekoja. Kyseessä voikin olla jo vakavan väkivallanteon tehnyt henkilö, joka on sijoitettu tahdosta riippumattomaan hoitoon. Näissä väkivaltatilanteissa ilmoitus poliisille on todennäköisesti tarpeeton, koska poliisi on saattanut aloittaa asian tutkimisen jo itse väkivaltatapahtuman perusteella.

Lääkärien ilmoitukset kuluvana vuonna, eli ajanjaksolla 1.1 - 7.10.2013, ovat kohdittain olleet perusteiltaan seuraavanlaiset:

- perusteella 1 yhteensä 14 ilmoitusta, eli kyseessä on tahdosta riippumattomaan psykiatriseen hoitoon, jonka mielenterveyslain (1116/1990) 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna perusteena on itsemurhayritykseen pohjautuva arvio mielisairauden aiheuttamasta vakavasta vaarasta hoitoon otetun terveydelle tai turvallisuudelle;

- perustella 2 yhteensä 11 ilmoitusta, eli henkilö on todettu mielentilatutkimuksessa, vaarallisuusarviossa tai muussa oikeuspsykiatrisessa tutkimuksessa itselleen tai toiselle vaaralliseksi;

- perustella 3 yhteensä 123 ilmoitusta, eli henkilö on arvioitu itselleen tai toiselle vaaralliseksi potilaskertomukseen sisältyvän väkivaltaista tai uhkaavaa käytöstä koskevan tiedon ja hänen henkilökohtaiseen tapaamiseensa perustustuvan arvion perusteella;

- perustella 4 yhteensä 39 ilmoitusta, henkilö on käyttäytynyt lääkärin tai terveydenhuollon ammattihenkilön tapaamisen yhteydessä väkivaltaisesti tai väkivallalla uhaten;

- perusteella 5 yhteensä 608 ilmoitusta, henkilön on katsottu jollakin muulla ilmoituksessa yksilöidyllä perusteella sopimattomaksi pitämään hallussaan ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia.

Ilmoitukset ovat koskeneet 748 henkilöä, joista 134 henkilöllä on ollut aseita. Kyseisten aseiden määrä on ollut 437 kappaletta.

Erityisen mielenkiintoista on se, että tilastoitujen tapausten määrissä on suhteellista kasvua vuonna 2013 edelliseen vuoteen nähden erityisesti perusteen 5 kohdalla eli esimerkiksi alkoholisoituneiden ja dementikkojen määrässä.

Huomionarvoista on lisäksi se, että 114 §:n mukaisia ilmoituksia ovat tehneet lääkärit esimerkiksi sairaaloiden psykiatrisilta osastoilta ja poliklinikoilta, terveyskeskuksista, nuorisopsykiatrian osastoilta, ylioppilaiden terveydenhoitosäätiöstä, mielenterveysasemilta, keskussairaaloista ja

yliopistollisista sairaaloista. Näin ollen ilmoitusten voidaan todeta pääasiassa tulleen julkisen terveyden- ja sairaanhoidon puolelta.

Poliisihallituksen asehallinto on kysynyt poliisilaitosten edustajilta joulukuussa 2012 pidetyssä asehallinnon koulutustilaisuudessa, mihin toimenpiteisiin he ovat ryhtyneet, kun 114 §:n mukainen ilmoitus on saapunut poliisilaitokselle. Vastauksien perusteella on pääteltävissä, että lähes kaikissa tapauksissa on aloitettu lupaharkinta, joka on pääsääntöisesti johtanut ampuma-aselupien peruuttamiseen.

Sellaiset henkilöt, joilla on eräisiin sairauksiin ja mielenterveyden ongelmiin liittyvä kohonnut itselle tai toiselle aiheutetun väkivallan riski. Lääkärin arviointi henkilön sopivuudesta pitää hallussaan ampuma-asetta, aseen osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia, perustuu potilastietoihin ja henkilön tapaamiseen. Aseturvallisuuden näkökulmasta kysymys on erittäin merkittävästä asiasta. Muutosta siten, että merkittävä määrä nykyisistä ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvista asioista muuttuisi ilmoitusoikeudeksi eli heikommaksi, ei voida pitää hyvänä ja aseturvallisuuden näkökulmasta riittävänä.

Hallituksen esitys luonnoksen perusteella ampuma-aselain 114 § ehdotetaan muutettavaksi siten, että aseturvallisuus tältä osin nykyisestä heikentyy ja vaarantuu. Poliisi ei uuden lain myötä saisi tietoja sellaisista väkivaltaan taipuvaisista tai muulla tavalla lääkärin arviointiin perustuen ampuma-aseiden hallussapitoon sopimattomista henkilöistä, joista ei muutoin poliisilla ole tietoa.

2011 muutetun ampuma-aselain myötä voimaan tullut 114 § on kohtuullisen uusi. Muutostarpeet tältä osin ampuma-aselainsäädäntöön ja erityisesti säännöksen toimivuus sekä tehokkuus voidaankin todeta sen vaikutusten arvioinnin osalta vasta hetkellä, kun tilastoituja ilmoituksia on saatu riittävän pitkältä ajalta ja keskusteltua asiasta sen perusteella muun muassa lääkärikunnan edustajien kanssa on tehty.

Nyt, tässä vaiheessa, voidaan kuitenkin todeta, että useimmissa tapauksissa ilmoitusten perusteella on seurannut ampuma-aselupien peruuttaminen. Ilmoituksen jälkeen poliisi on ryhtynyt asianmukaisiin ja kussakin tapaukseen erikseen harkittaviin lupatoimenpiteisiin, myös luvanhaltijoiden henkilökohtaisiin kuulemisiin. Kysymys on siis vasta vakiintumassa olevasta lainsäädäntöön perustuvasta käytännöstä eikä sitä tulisi näin nopeasti nyt muuttaa.

Aseturvallisuuden kannalta, tällä uudella ehdotetulla pykälällä ei enää nähdä olevan merkitystä aseturvallisuudelle, vaan pikemminkin on kyseessä aseturvallisuuden heikentyminen.

Lainsäädännön nykyisenä lähtökohtana on, että ampuma-aseiden lupaharkinta on aloitettava, jos on edes todennäköistä, että lupien peruuttamisperuste olisi olemassa. Ampuma-aselain voimassaolevan 92 §:n mukaan, jos on perusteltu syy epäillä, että ampuma-asetta, aseen osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin, taikka jos niitä koskevan luvan peruuttaminen on pantu vireille, poliisin on viipymättä tehtävä päätös esineiden ottamisesta väliaikaisesti poliisin haltuun.

Poliisimiehen on otettava ampuma-ase, aseen osa, patruunat ja erityisen vaaralliset ammukset pois niiden haltijalta, jos niiden väärinkäytön vaara on ilmeinen. Poliisimiehen on viipymättä ilmoitettava pois ottamisesta sen paikan poliisilaitokselle, jonka toimialueella esineet on otettu pois niiden haltijalta, tai luvanhaltijan kotikunnan poliisilaitokselle. Poliisin on 14 vuorokauden kuluessa esineiden pois ottamisesta ryhdyttävä toimenpiteisiin päätöksen tekemiseksi esineiden ottamisesta väliaikaisesti poliisin haltuun tai luovutettava pois otetut esineet takaisin niiden haltijalle.

Toisaalta voimassaolevan ampuma-aselain 67 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan ampuma-aseen, aseen osan, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten hankkimiseen tai hallussapitoon oikeuttava lupa voidaan peruuttaa, jos luvanhaltija on syyllistynyt väkivaltaista käyttäytymistä osoittavaan rikokseen, rikoslain 50 luvun 1–4 §:ssä tarkoitettuun rikokseen tai muuhun rikokseen, joka osoittaa hänet sopimattomaksi hankkimaan tai pitämään hallussa ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia.

Sama on tilanne, jos luvanhaltija on rikkonut lupaehtoja tai muuten osoittanut piittaamattomuutta ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia koskevien säännösten noudattamisessa.

Lisäksi 4 kohdan mukaan luvanhaltijaa on hänen terveydentilansa taikka omaa tai toisen turvallisuutta vaarantavan elämäntapansa tai käyttäytymisensä vuoksi pidettävä sopimattomana hankkimaan tai pitämään hallussa ampuma-aseita, aseen osia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia;

Poliisilla on edellä mainittujen seikkojen perusteella mahdollisuus aloittaa ampuma-aseiden lupien peruuttamismenettely tekemiensä havaintojen perusteella muun muassa terveydentilan johdosta taikka vaarallisen käyttäytymisen johdosta. Nämä vastaavat havainnot tulee olla mahdollisia myös ennen kuin jotakin on tapahtunut.

Usein lääkärin tekemät havainnot ajoittuvat aikaan, joka on ennen poliisille esille tulevaa tapahtumaa. Lääkäri voi havaita väkivaltaisuutta, mutta nyt esitetty muutos on poistamassa lääkärien ilmoitusvelvollisuuteen liittyviä asioita siten, että muun muassa väkivaltaisuusilmoitukset oleellisesti vähentyisivät.

Suunniteltu muutos 114 §:n osalta on poikkeuksellinen, koska nyt käytössä olevien tietojen valossa, voimassaoleva sääntely on lisännyt aseturvallisuutta ja puuttumista ennakolta. Suunniteltu muutos muuttaisi tilanteen sellaiseksi, että poliisi saisi ongelmista eli peruuttamistilanteet tietoonsa vasta poliisille esille tulleen käyttäytymisen taikka muun tapahtuman perusteella. Lääkärien ilmoitusvelvollisuus kaventuisi samalla vastaamaan tilanteita, joissa suoritetaan esimerkiksi mielentilatutkimus vakavan väkivaltarikoksen perusteella. Näissä väkivaltatilanteissa pyytäjänä selvitykseen on tuomioistuin, joka käsitellessään vakavaa rikosta voi pyytää selvitystä tuomioistuin menettelyyn liittyen. Näissä tilanteissa ennalta estävyys puuttuu kokonaan ja lääkärien ilmoitusmenettely velvollisuutena on käytännössä turhaa.

Lääkärit kohtaavat työssään myös väkivaltaa ja erialisia uhkatilanteita terveydenhuollossa ilmoitetaan keskitettyyn rekisteriin noin 400 kappaletta päivässä. Väkivaltaa on pidetty aiemmin terveydenhuollon toimipisteissä niin merkittävänä, että järjestyslain 22 §:n tehtiin muutos 20.8.2010 voimaantulleella lainmuutoksella. Muutoksen perusteella muun muassa terveyden- tai sosiaalihuollon toimipisteen poliisilaitos voi paikan ylläpitäjän tai haltijan hakemuksesta antaa luvan asettaa terveyden- tai sosiaalihuollon toimipisteeseen järjestyksenvalvojista annetussa laissa (533/1999) tarkoitettuja järjestyksenvalvojia ylläpitämään poliisin apuna järjestystä ja turvallisuutta, jos järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen ei muulla tavalla ole tarkoituksenmukaista sekä järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sitä perustellusta syystä edellyttää.

Järjestyksenvalvojien asettamiseen oikeuttavassa luvassa järjestyksenvalvojien toimialue on rajattava siinä tarkoitettujen paikkojen alueelle taikka niiden välittömään läheisyyteen. Sosiaalihuollon toimipisteellä ei tarkoiteta koulukoteja tai lastensuojelulaitoksia.

Hallituksen esityksessä 239/2009 vp. on järjestyslain muuttamisen yhteydessä todettu, että esimerkiksi Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirissä oli yhteensä 12 691 ja Pohjois-Pohjanmaan sairaanhoitopiirissä yhteensä 6 059 uhka- ja väkivaltatilannetta, jotka ovat edellyttäneet turvallisuushenkilöstön toimenpiteitä vuoden 2008 aikana. Pelkästään edellä mainittujen sairaanhoitopiirien päätoimipaikkoja tarkastellessa uhka- ja väkivaltatilanteita vastaavana aikana oli Helsingin alueella 2 611 ja Oulun yliopistollisessa sairaalassa 2 394. Niissä noin 10 % uhkaaja väkivaltatilanteista kohdistui muihin kuin sairaanhoitopiirien työntekijöihin.

Väkivallasta ilmoittaminen ja sen uhka on merkittävä asia ja väkivalta kohdistuu suoraan henkilöiden terveyteen ja henkeen. Yhteiskunnan tehtävänä on huolehtia perustuslaillisen koskemattomuuden suojan toteutumisesta ja nykyinen toimintamalli ja sääntely on aseturvallisuutta lisäävä.

Poliisihallitus pitää kuitenkin erittäin hyvänä lääkärien ilmoitusvelvollisuuteen liittyvää täsmennystä, jonka mukaan tehtyä ilmoitusta voitaisiin säilyttää kolme vuotta. Tämä helpottaa sekä lupaviranomaisen että lääkärien työtä sekä selkeyttää, milloin mahdollinen uusi ilmoitus tulisi tehdä.

Poliisiylijohtaja Mikko Paatero

Lupahallintojohtaja Anne Aaltonen